

Living the Lotus

Buddhism in Everyday Life

8
2024
VOL. 227

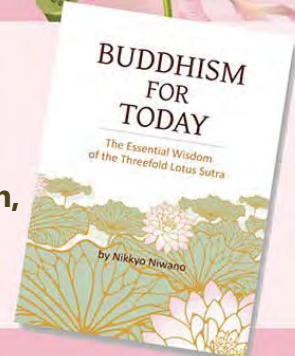

Leaders in North America Study the Lotus Sutra

with Dr. Dominick Scarangelo,

Translator of the Revised Edition of *Buddhism for Today*, Revised Edition,

at the Los Angeles Dharma Center

Living the Lotus
Vol. 227 (August 2024)

Senior Editor: Keiichi Akagawa
Editor: Sachi Mikawa
Copy Editor: Ketsarin Handa

Living the Lotus is published monthly
By Rissho Kosei-kai International,
Fumon Media Center, 2-7-1 Wada,
Suginami-ku, Tokyo 166-8537, Japan.
TEL: +81-3-5341-1124
FAX: +81-3-5341-1224
Email: living.the.lotus.rk-international@kosei-kai.or.jp

ริชโชโคเซไกคือองค์กรพุทธศาสนาระดับนานาชาติ ซึ่งรวมผู้คนมากมายที่มุ่งมั่นประยุกต์ใช้คำสอนในสังคหกรรมปุณทริกสูตร อันเป็นหนึ่งในพระสูตรที่สำคัญที่สุดของพระพุทธศาสนาในชีวิตประจำวันเพื่อก้าวไปสู่สันติภาพโลก ริชโชโคเซไกก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ.1938 โดยท่านประธานใหญ่คนเดียว นีวาโนะ (มีชีวิตในช่วงปี ค.ศ.1906 - 1999) และท่านรองประธานเมียวโกะ นางานูมะ (มีชีวิตในช่วงปีค.ศ.1889 - 1957) และในปัจจุบันสมาชิกของริชโชโคเซไกมุ่งมั่นเผยแพร่ธรรมะให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น พร้อมทั้งมีส่วนร่วมในกิจกรรมด้านสันติภาพทั้งในประเทศญี่ปุ่นและต่างประเทศ โดยการประสานความร่วมมือกับผู้คนจากหลากหลายสาขาอาชีพทั่วโลกภายใต้การนำของท่านประธานนิชิโกะ นีวาโนะ หรือประธานท่านปัจจุบัน

ชื่อวารสารฉบับนี้คือ “Living the Lotus — Buddhism in Everyday Life” สื่อถึงความหวังของเราในการน้อมนำเอาคำสอนจากสังคหกรรมปุณทริกสูตรมาปฏิบัติในชีวิตประจำวันในโลกที่ไม่สมบูรณ์แบบนี้ เพื่อเติมเต็มและสร้างคุณค่าให้กับชีวิต เสมือนดังดอกบัวอันสวยงามที่เบ่งบานจากโคลนตม วารสารนี้มุ่งหวังที่จะช่วยให้ผู้คนทั่วโลกสามารถนำเอาหลักธรรมของพระพุทธศาสนาไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ง่ายขึ้น

เราทุกคนจะกลับคืนสู่บ้านเกิด

ท่านนิชิโกะ นิวาโนะ
ประธานริชโซโคเซไก

การถึงมรณกรรมของท่านประธานใหญ่

“สุดท้ายนี้” กล่าวกันว่าเป็นพระสูตรที่ถ่ายทอดแนวคิดพระพุทธศาสนาที่เก่าแก่ที่สุด ตอนหนึ่งในหัวข้อ “การหว่านไถของกสิกรทวาชพราหมณ์” มีบทกลอนในตอนที่พระพุทธเจ้าศากยมุนีทรงรับสั่งกับพราหมณ์ และข้าพเจ้าได้ยกเอาบทกลอนบทนี้มากล่าวไว้ในหนังสือของข้าพเจ้าที่มีชื่อว่า “ชินเด็น โอะ ทากายะสุ (心田を耕す/หมายถึงการบ่มเพาะจิตใจ)” คอลัมน์ในปีนี้ ข้าพเจ้าได้พิจารณาเรื่องราวเกี่ยวกับการบำเพ็ญธรรมและสภาวะจิตที่เหมาะสม ซึ่งได้มีการอ้างอิงถึงบทกลอนบทนี้ โดยเฉพาะตอนท้ายที่บอกว่า “นี่คือวิธีการเพาะปลูกที่ควรทำ ย่อมมีผลเป็นอมตะ” สืบเนื่องจากเรื่องนี้เมื่อเดือนที่แล้ว ข้าพเจ้าปิดท้ายการกล่าวถึงเรื่องชีวิตมนุษย์ด้วยคำถามสำหรับทุกคนว่า “ความเป็นอมตะมีความหมายว่าอย่างไร” ความจริงข้าพเจ้าอยากจะแสดงความคิดเห็นแบบตรงไปตรงมาต่อเรื่องความตาย แต่ก่อนที่จะทำเช่นนั้นข้าพเจ้าขอเล่าถึงเหตุการณ์ในช่วงสุดท้ายของท่านประธานใหญ่ให้ทุกคนฟังเสียก่อน

เวลา 10.34 น. ของวันที่ 4 ตุลาคม พ.ศ.2542 ประธานใหญ่นิคเคียว นิวาโนะ ผู้ซึ่งเป็นทั้งบิดาของข้าพเจ้าและเป็นผู้ก่อตั้งริชโซโคเซไกได้ถึงแก่กรรม โดยท่านได้ออกเดินทางอย่างสงบท่ามกลางพี่น้องและครอบครัวที่ยืนล้อมล้อมอยู่รอบเตียง และสมาชิกโคเซไกบางส่วนที่เฝ้าดูอยู่ห่างๆ วินาทีก่อนหน้าที่ท่านจะจากไป ข้าพเจ้าได้กุมมือขวาของท่านไว้ ซึ่งขณะนั้นท่านกำลังนอนหลับตาอยู่บนเตียง ขณะต่อมาท่านได้เบิกตากว้าง แล้วค่อยๆ มองดูพวกเราที่ยืนล้อมรอบอยู่ข้างๆ เตียงทีละคน รวบรวมว่าท่านกำลังกล่าวรำลาพวกเรา ทันทีที่ท่านหลับตาลงอีกครั้ง เราจึงได้ทราบว่าท่านได้สิ้นลมหายใจแล้ว

“ความเป็นอมตะ” หมายถึงอะไร

“บ้านเกิดของฉัน ที่นั่นคือที่ที่ฉันจะมา บ้านเกิดของฉัน คือที่ที่ฉันจะกลับไป” นี่เป็นบทกลอนของคุณโยชิโอะ โทอิ ที่ข้าพเจ้าชอบท่องติดปากมาตั้งแต่ไหนแต่ไร ดังที่ข้าพเจ้าได้กล่าวไปในฉบับที่แล้วว่าชีวิตมนุษย์เราไหลต่อเนื่องไปเรื่อย ๆ จุดแม่น้ำสายใหญ่ที่ทอดยาวจากอดีตสู่นาคตันไกลโพ้นแล้วกลับไปสู่ “บ้านเกิด” ที่เรียกว่า “ชีวิตอันยิ่งใหญ่” ข้าพเจ้าคิดว่าหากเรายอมรับข้อเท็จจริงนี้ได้ ความวิตกกังวลเรื่องความตายของเราก็จะคลายลง

ยิ่งกว่านั้นคือสำหรับข้าพเจ้าเมื่อได้เห็นกับตาตัวเองว่าท่านประธานใหญ่เดินทางกลับบ้านเกิดแห่งชีวิตด้วยความสงบ ก็ทำให้ข้าพเจ้าคิดในใจว่า “โอ้ เมื่อถึงเวลา หวังว่าเราจะตายเช่นนี้” และนี่ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกใจสงบราวกับสามารถยอมรับความตายได้ สภาวะในช่วงสุดท้ายของท่านประธานใหญ่ ซึ่งดูเหมือนจะตรงกับมโนภาพของข้าพเจ้านั้นได้มอบผลแห่งความเป็นอมตะแก่ข้าพเจ้าในแง่ที่ว่าสามารถเอาชนะความกลัวต่อความตายได้

“ความเป็นอมตะ” ไม่ได้หมายความว่าไม่ตาย ความรู้สึกโล่งอกที่ได้เป็นอิสระจากทุกข์ที่มาจากความปรารถนาอันไม่มีทางสมหวังอย่างเช่นการอยากมีชีวิตอยู่ตลอดไปนั่นคือสิ่งที่ข้าพเจ้าเรียกว่า “ความเป็นอมตะ” และข้าพเจ้าเข้าใจว่านั่นเป็น “ผลแห่งความเป็นอมตะ”

และโดยการเรียนรู้คำสอนของพระพุทธเจ้าเราจะได้รับ “ผลแห่งความเป็นอมตะ” อย่างแท้จริงหนึ่งนั้นคือการเอาชนะความตายด้วยการจดจำคำสอนเรื่องความไม่เที่ยงไว้ในใจเสมอ สิ่งสำคัญคือเราต้องเข้าใจว่าความตายเป็นหนึ่งในกระบวนการทางธรรมชาติ ซึ่งทุกสิ่งเกิดขึ้น ดับสูญ และเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา นอกจากนี้ ในสังฆกรรมปุณทริกสูตรยังอธิบายว่า “ชีวิตของพระพุทธเจ้าเป็นนิรันดร์” หากเราอยู่บนพื้นฐานความเข้าใจนี้ เราจะวางใจได้ว่าแม้ว่าเราจะตาย แต่สิ่งที่ เป็นพุทธภาวะนั้นจะยังคงอยู่รวมเป็นหนึ่งเดียวกับ “ชีวิตอันยิ่งใหญ่ของพระพุทธเจ้า” และดำเนินต่อไปอย่างนิรันดร์ นอกจากนี้พระสูตรยังสอนด้วยว่า “การทุ่มเทใส่ใจในหน้าที่ถือเป็นภาวะของความเป็นอมตะ” เหมือนกับที่คุณฮาจิเมะ นากามูระ ได้กล่าวไว้ว่า ความมุ่งมั่นพยายามที่ได้สั่งสมมาโดยไม่ละเลยแม้กระทั่งกับสิ่งเล็กๆ น้อยๆ ในชีวิตประจำวันนั้น “ผลที่เกิดจากการเชื่อมโยงกันของเหตุและผลจำนวนมากมายจะแผ่ขยายอย่างไม่มีการจำกัดและไม่มีวันตาย”

หมายความว่า การประพฤติปฏิบัติตนในแต่ละวันของเรา รวมถึงการบำเพ็ญตบะเพียงพระโพธิสัตว์ของเรานั้นจะยังคงส่งผลต่อเนื่องอย่างเหนือกาลเวลาหรือสถานที่ และข้าพเจ้าเชื่อว่าวิถีการใช้ชีวิตตอนยังอยู่และลักษณะนิสัยของคน ๆ หนึ่งที่จะยังคงอยู่ในใจของผู้คนต่อไปนั้นนับว่าเป็น “ความเป็นอมตะ” อีกรูปแบบหนึ่งได้เช่นกัน

ข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งที่ตอนนี้ตัวเองมีอายุมากกว่าพระพุทธเจ้าศากยมุนีในขณะที่พระองค์
ปรินิพพานถึง 6 ปี การที่คิดว่าตัวเองรับรู้ถึงรสชาติของ “ผลแห่งความเป็นอมตะ” และการมรณกรรมของท่านประธานใหญ่ ทำให้ข้าพเจ้าไม่รู้สึกอะไรนอกจากความสุขเมื่อสามารถพูดได้อย่างใจสงบว่า “เราจะกลับไปบ้านเกิดเมื่อไหร่ก็ได้”

ความสัมพันธ์อันยาวนานกับพระพุทธเจ้า

ผู้บูชาปวงพระพุทธเจ้า

ท่านประธานใหญ่นิกเคียว นิวาโนะ
ประธานผู้ก่อตั้งริชโซโคเซไก

ยกตัวอย่าง เมื่อครั้งที่พระพุทธเจ้าศากยมนีทรงประทาน “พยากรณ์” แก่ “พระสารีบุตร” อัครสาวก ผู้ได้รับการยกย่องว่า “เป็นเลิศด้านสติปัญญา” พระองค์ตรัสว่า “ในอดีต ตถาคตกระตุ้นเธอทั้งหลาย ให้ตั้งจิตปรารถนาวิถีแห่งพุทธะ” (บทที่ 3 เรื่องนิทานเปรียบเทียบ) และทรงอธิบายถึงความเชื่อมโยง ระหว่างพระองค์กับพระสารีบุตรที่มีมาตั้งแต่ปางก่อน

อีกทั้ง ในขณะประทาน “พยากรณ์” แก่พระอานนท์พระสาวกอุปฐากใกล้ชิดพระองค์มายาวนาน พระองค์ตรัสว่า “ในอดีตกาล ตถาคตกับอานนท์ได้ตั้งจิตปรารถนาพระสัมมาสัมโพธิญาณพร้อม กันเมื่อครั้งอุปฐากพระพุทธเจ้าธรรมคณาภยทศตราชา อานนท์ปรารถนาที่จะศึกษาธรรมอยู่เป็นนิจ ในขณะที่ตถาคตมุ่งมั่นบำเพ็ญธรรมอยู่เสมอ ด้วยเหตุนี้ตถาคตจึงบรรลุพระสัมมาสัมโพธิญาณได้ เร็วกว่า” (บทที่ 9 เรื่องจุดหมายปลายทางของปวงพระอรหันต์) เมื่อพระอานนท์ได้ฟังคำพยากรณ์นั้น

ก็พลันหวนรำลึกถึงมหาปณิธานที่เคยตั้งไว้ในอดีตชาติ

“ความสัมพันธ” อันประเสริฐที่เชื่อมโยงกับพระพุทธเจ้ามาตั้งแต่อดีตชาติเช่นนี้ ไม่ได้เกิดขึ้น เฉพาะกับพระมหาสาวกอย่างเช่นพระสารีบุตรกับพระอานนท์เท่านั้น แต่เกิดกับพวกเราทุกคนด้วย ในภายภาคหน้าตอนที่เรารู้สึกได้กลับมาเกิดใหม่ เราจะได้กลับมาพบกับพระพุทธเจ้าอีก

ในสังฆกรรมปุทริกสูตร บทที่ 10 เรื่องครูสอนธรรม อธิบายไว้ว่า

“คนเหล่านี้ได้บูชาปวงพระพุทธเจ้าสิบหมื่นโกฏิพระองค์มาแล้ว พร้อมทั้งได้ตั้งมหาปณิธานใน สำนักพระพุทธเจ้าเหล่านั้นด้วย ดังนั้น พวกเขาจึงมาเกิดใหม่ในหมู่มนุษย์ในที่นี้ อีก ด้วยความกรุณา ต่อสรรพสัตว์”

นี่เป็นวรรคหนึ่งที่สำคัญมาก

สื่อความหมายว่า “คนเหล่านี้” (คือพวกเราทั้งหลาย) ในอดีตชาติเคยบูชาพระพุทธเจ้ามากมาย หลายพระองค์ และเป็นผู้ที่ทำความปรารถนาของพระโพธิสัตว์ที่ต้องการช่วยเหลือผู้คนทั้งหลาย ให้พ้นทุกข์ได้สำเร็จจุลวง ซึ่งแท้จริงแล้วพวกเราควรอาศัยอยู่ในแดนสุขาวดี แต่เพราะเรามีจิต เวทนาต่อผู้คนมากมายที่เป็นทุกข์อยู่ในโลกนี้ เราจึงมาเกิดยังโลกมนุษย์ที่เต็มไปด้วยความทุกข์ แห่งนี้นั่นเอง

แต่ในความเป็นจริง เรามักลืมเรื่องราวเหล่านั้นที่เคยเกิดขึ้นในอดีตชาติอย่างสิ้นเชิง ถึงแม้เราจะ ลืมสิ่งเหล่านั้นไปแล้ว ความทรงจำในอดีตชาติก็ยังคงฝังลึกอยู่ที่ไหนสักแห่งภายในใจเราเสมอ

หากลองนึกถึงเหตุการณ์ใกล้ตัวก็จะพบว่าตั้งแต่พวกเราเกิดมา เราได้รับการอบรมสั่งสอนจาก ผู้คนมากมาย ทุกคนคงเคยเรียนรู้อะไรต่างๆ จากทั้งพ่อแม่ ครูประภมหรือมัธยมต้น รวมทั้งปู่ย่าตา ยายในท้องถิ่นที่เราอยู่อาศัย การที่เราลืมสิ่งที่พวกเขาสอนไปหมดก็นับว่าเป็นเรื่องปกติ แต่จะมี บางครั้งที่เรานึกขึ้นได้ว่า “อ้อ เราเคยเรียนรู้อะไรนี้จากคนๆ นั้นนี่หนา”

“ความสัมพันธต่อพระพุทธเจ้า” เองก็เป็นเช่นนั้น แต่จะลึกซึ้งยิ่งกว่านี้มากนัก สมมุติว่าเราได้ลืม บางเรื่องไปแล้ว แต่จะมีบางครั้งบางคราวอันเป็นเวลาเหมาะสมที่เราจะรับรู้ความรู้สึกได้ถึงความสัมพันธ อันทรงคุณค่าที่เชื่อมโยงเรากับพระพุทธเจ้า

เมื่อมองเช่นนี้ก็เห็นว่าเหตุที่นำพาทุกคนให้ได้มาพบกับคำสอนของพระพุทธเจ้าในตอน นี้ และบำเพ็ญตนบนวิถีแห่งพระพุทธศาสนาเป็นเพราะว่าทุกคนเคยมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับ พระพุทธเจ้ามาตั้งแต่อดีตชาติ เพียงเท่านั้นก็นับว่าทุกคนคือผู้มี “บุญ” แล้ว ดังนั้นข้าพเจ้าจึงอยาก ให้ ทุกคนได้ระลึกเรื่องนี้ไว้ในใจเสมอ หากทำเช่นนั้นได้ เราจะรับรู้ถึงความสบายใจอย่างบอกไม่ถูก ว่า “พระพุทธเจ้าทรงอยู่ข้างๆ และปกปักรักษาเราเสมอ”

รวมเล่มโอวาทจากท่านประธานใหญ่ निकิตเยว นีวาโนะ
“ผลิเมล็ดพันธุ์แห่งพุทธะ 『菩提の萌を発さしむ』 หน้า.55-57

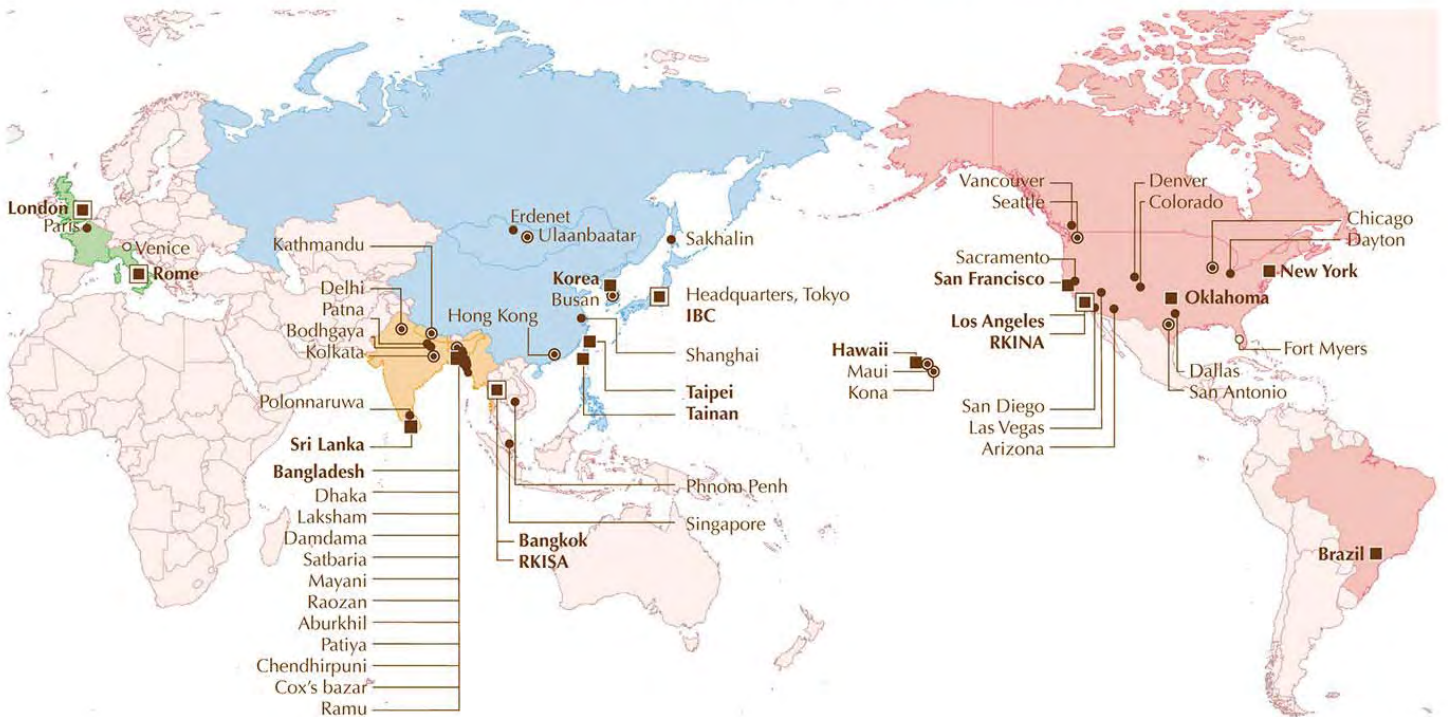

Rissho Kosei-kai International

Make Every Encounter Matter

A Global Buddhist Movement

Information about local Dharma centers

facebook

X

ทีมงานผู้จัดทำวารสาร Living the Lotus ยินดีรับฟังความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะจากผู้อ่านทุกท่าน หากท่านมีคำชี้แนะ กรุณาติดต่อที่อีเมลนี้ E-mail: living.the.lotus.rk-international@kosei-kai.or.jp